

Svensk författningssamling

Lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)

SFS 2018:1611

Publicerad
den 30 oktober 2018

Utfärdad den 25 oktober 2018

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om utlänningsdatalagen (2016:27)

dels att 7, 8 och 10 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 7 § ska utgå,

dels att nuvarande 14 § ska betecknas 15 § och nuvarande 15 § ska betecknas 14 §,

dels att 3, 5, 6, 13, den nya 14, 17, 18, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före nuvarande 14 § ska sättas närmast före den nya 15 § och att rubriken närmast före nuvarande 15 § ska sättas närmast före den nya 14 §,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 4 a–4 c, 18 a och 18 b §§, och närmast före 4 a, 18 a och 18 b §§ nya rubriker av följande lydelse.

3 § Denna lag gäller också vid behandling av personuppgifter i Polismyndighetens verksamhet som rör utlänningars inresa och vistelse i Sverige och utresa eller avlägsnande från Sverige.

Förhållandet till annan reglering

4 a § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), här benämnd EU:s dataskyddsförordning.

4 b § Vid behandling av personuppgifter enligt denna lag gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

4 c § Denna lag gäller inte vid behandling av personuppgifter som omfattas av tillämpningsområdet för brottsdatalagen (2018:1177).

5 § Denna lag gäller inte när personuppgifter behandlas med stöd av

1. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
2. lagen (2006:444) om passagerarregister,

¹ Prop. 2017/18:254, bet. 2018/19:SfU5, rskr. 2018/19:3.

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), eller

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodac-uppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (omarbetning).

6 § När personuppgifter behandlas med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informations-systemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) ska bestämmelserna om rätten till ersättning i artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning tillämpas om inte något annat följer av VIS-förordningen. I övrigt är denna lag inte tillämplig när personuppgifter behandlas med stöd av VIS-förordningen.

13 § Personuppgifter som behandlas enligt 11 och 12 §§ får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information till

1. riksdagen eller regeringen,
2. en annan myndighet eller en enskild, om uppgifterna lämnas med stöd av lag eller förordning, eller
3. en utländsk myndighet, ett EU-organ eller en mellanfolklig organisation, om utlämnandet av uppgifterna följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen eller av uppgiftsskyldighet enligt en internationell konvention som Sverige har tillträtt eller enligt ett av riksdagen godkänt avtal med främmande stat eller mellanfolklig organisation.

Personuppgifter som behandlas enligt 11 och 12 §§ får behandlas även för andra ändamål, under förutsättning att uppgifterna inte behandlas på ett sätt som är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

14 § Personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning (känsliga personuppgifter) får endast behandlas

1. för de ändamål som anges i 11 § 1–4 och 6 samt 13 § om uppgifterna är absolut nödvändiga för syftet med behandlingen, eller
2. i löpande text för det ändamål som anges i 12 § 2, om uppgifterna är absolut nödvändiga för att fullgöra arbetsuppgifter i sådan verksamhet som anges i 2 §.

Första stycket hindrar inte att känsliga personuppgifter behandlas med stöd av 15 §.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela

1. ytterligare föreskrifter om inskränkningar av möjligheten att behandla känsliga personuppgifter, och
2. föreskrifter om gallring.

17 § Det är förbjudet att utföra sökningar i syfte att få fram ett urval av personer grundat på känsliga personuppgifter. Detsamma gäller för uppgifter om lagöverträdelser som innefattar brott, domar i brottmål, straffprocessuella tvångsmedel eller administrativa frihetsberövanden.

Förbudet omfattar inte uppgifter om beslut om förvar enligt utlänningslagen (2005:716).

Första stycket hindrar inte att känsliga personuppgifter behandlas med stöd av 15 §.

18 §² Vid behandling av personuppgifter för ändamål som anges i 12 § 2 får personuppgifter som direkt pekar ut den registrerade inte användas som sökbegrepp.

Information om personuppgiftsincidenter

18 a § Den personuppgiftsansvariges skyldighet att informera den registrerade om en personuppgiftsincident enligt artikel 34 i EU:s dataskyddsförordning gäller inte sådana uppgifter som den personuppgiftsansvarige inte får lämna ut till den registrerade enligt lag eller annan författning eller enligt beslut som har meddelats med stöd av författning.

Rätten att göra invändningar

18 b § Artikel 21.1 i EU:s dataskyddsförordning om rätten att göra invändningar gäller inte vid sådan behandling som är tillåten enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

20 § Polismyndigheten har rätt att ta del av personuppgifter som Migrationsverket behandlar enligt 11 eller 15 § vid direktåtkomst enligt 19 §. Säkerhetspolisen och utlandsmyndigheterna har motsvarande rätt att vid direktåtkomst ta del av uppgifter som Migrationsverket behandlar enligt 11 §.

Migrationsverket ska på begäran av Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller en utlandsmyndighet lämna ut personuppgifter som verket behandlar enligt 11 § 1 eller 2. Migrationsverket ska också på begäran av Polismyndigheten lämna ut personuppgifter som verket behandlar enligt 15 § andra stycket 1, 2 eller 5.

Om det finns skäl för det ska Migrationsverket på eget initiativ lämna uppgifter som avses i andra stycket andra meningen till Polismyndigheten.

21 § Personuppgifter får föras över till tredjeland om överföringen är absolut nödvändig för de ändamål som anges i 11 § 1 och 2 samt 12 § 1, såvida det inte möter hinder av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela ytterligare föreskrifter om begränsningar av möjligheten att föra över personuppgifter till tredjeland.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2018.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

² Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

På regeringens vägnar

SFS 2018:1611

HELÉNE FRITZON

Linda Rantén
(Justitiedepartementet)